

I

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som skall offentliggöras)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 791/2007

av den 21 maj 2007

om införande av ett kompensationsystem för de extra kostnader som uppstår i samband med saluföringen av vissa fiskeriprodukter från de yttersta randområdena Azorerna, Madeira, Kanarieöarna samt Franska Guyana och Réunion

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 och artikel 299.2,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Fiskesektorn i de yttersta randområdena i gemenskapen brottas med svårigheter, i synnerhet på grund av de extra kostnader som, till följd av de särskilda nackdelar som erkänns enligt artikel 299.2 i fördraget, uppstår i samband med saluföringen av vissa fiskeriprodukter och som huvudsakligen utgörs av transportkostnader till den europeiska kontinenten.
- (2) För att upprätthålla konkurrenskraften för vissa fiskeriprodukter i förhållande till liknande produkter från andra regioner inom gemenskapen vidtog gemenskapen från och med 1992 åtgärder för att kompensera för sådana extra kostnader inom fiskesektorn. De åtgärder som gäller för perioden 2003–2006 fastställs i rådets förordning

(EG) nr 2328/2003 ⁽³⁾. Det är nödvändigt att, på grundval av en rapport från kommissionen till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, från år 2007 fortsätta att tillämpa åtgärder för att väga upp de extra kostnaderna för saluföringen av fiskeriprodukter.

- (3) Med tanke på de olika saluföringsvillkor som råder i de yttersta randområden som berörs, variationerna när det gäller fångster, bestånd och marknadsefterfrågan, är det lämpligt att låta de berörda medlemsstaterna fastställa vilka fiskeriprodukter som skall berättiga till kompensation, de respektive maximikvantiteterna för dessa produkter samt de olika kompensationsbeloppen inom ramen för det totala anslaget per medlemsstat.
- (4) Medlemsstaterna bör ges tillåtelse att, inom ramen för det totala anslaget per medlemsstat, differentiera kvantiteterna av berörda fiskeriprodukter och förteckningen över dessa samt kompensationsbeloppet. De bör också ha rätt att anpassa sina kompensationsplaner, om detta motiveras av förändrade villkor.
- (5) Medlemsstaterna bör fastställa kompensationsbeloppet till en nivå som på ett lämpligt sätt väger upp de extra kostnader som uppstår till följd av de särskilda nackdelar som präglar de yttersta randområdena och särskilt på grund av kostnaderna för transport av produkterna till den europeiska kontinenten. För att motverka överkompensation bör beloppet stå i proportion till de extra kostnader som stödet utgör kompensation för, och det får aldrig överstiga 100 % av kostnaderna för transport till den europeiska kontinenten och andra anknutna kostnader. Därför bör även andra typer av offentliga åtgärder som får konsekvenser för de extra kostnaderna beaktas vid fastställandet av beloppet.

⁽¹⁾ Yttrande av den 24 april 2007 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 93, 27.4.2007, s. 31.

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 2328/2003 av den 22 december 2003 om att upprätta ett kompensationsystem för de extra kostnader vid avsättningen av vissa fiskeriprodukter från Azorerna, Madeira, Kanarieöarna och de franska departementen Guyana och Réunion som är en följd av dessa områdens läge i gemenskapens yttersta randområden (EUT L 345, 31.12.2003, s. 34).

- (6) För att uppnå målen enligt denna förordning på ett korrekt sätt och för att vara förenligt med den gemensamma fiskeripolitiken bör stödet begränsas till fiskeriprodukter som skördas och bereds i enlighet med den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser.
- (7) För att kompensationsystemet skall vara effektivt och fungera på ett korrekt sätt, bör medlemsstaterna också se till att stödmottagarna är ekonomiskt bärkraftiga och att genomförandesystemet medger en regelmässig tillämpning av systemet.
- (8) För att kompensationsystemet skall kunna övervakas på ett lämpligt sätt bör de berörda medlemsstaterna lämna in årliga rapporter om hur systemet fungerar.
- (9) För att beslut skall kunna fattas om huruvida kompensationsystemet bör fortsätta att tillämpas efter 2013, bör kommissionen lämna in en på en oberoende utvärdering baserad rapport till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén i god tid innan systemet löper ut.
- (10) De gemenskapsanslag som planeras för kompensationsystemet bör genomföras inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket genom direkt central förvaltning, i enlighet med artikel 3.2 f i rådets förordning (EG) nr 1290/2005 av den 21 juni 2005 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitik (1).
- (11) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter (2).
- (12) För genomförandet av en direkt central finansiell förvaltning bör kommissionens förordning (EG) nr 2003/2006 av den 21 december 2006 om tillämpningsföreskrifter för finansieringen av utgifter avseende den gemensamma organisationen av marknaden för fiskeri- och vattenbruksprodukter genom Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) (3) gälla.

(1) EUT L 209, 11.8.2005, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 378/2007 (EUT L 95, 5.4.2007, s. 1).

(2) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23. Beslutet senast ändrat genom beslut 2006/512/EG (EUT L 200, 22.7.2006, s. 11).

(3) EUT L 379, 28.12.2006, s. 49.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Genom denna förordning införs ett system för perioden 2007–2013 vars syfte är att ge kompensation för de extra kostnader som uppstår för aktörer enligt artikel 3 vid saluföring av vissa fiskeriprodukter från följande yttersta randområden, på grund av de särskilda nackdelar som förekommer i dessa regioner (nedan kallad "kompensationen"):

- Azorerna
- Madeira
- Kanarieöarna
- Franska Guyana
- Réunion

Artikel 2

Definitioner

Vid tillämpningen av den här förordningen gäller den definition av "fiskeriprodukter" som fastställs i artikel 1 i rådets förordning (EG) nr 104/2000 av den 17 december 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för fiskeri- och vattenbruksprodukter (4).

Artikel 3

Aktörer

1. Kompensationen skall betalas ut till följande aktörer för vilka det uppstår extra kostnader i samband med saluföringen av fiskeriprodukter:

- a) producenter,
- b) redare eller ägare till fartyg som är registrerade i hamnar i de områden som avses i artikel 1, vilka bedriver sin verksamhet i dessa områden, eller sammanslutningar av sådana aktörer, och
- c) aktörer inom berednings- och saluföringssektorn eller sammanslutningar av sådana aktörer, vilka drabbas av merkostnader i samband med saluföringen av de produkter som berörs.

2. De berörda medlemsstaterna skall vidta åtgärder för att kontrollera att de aktörer som får stöd är ekonomiskt bärkraftiga.

(4) EGT L 17, 21.1.2000, s. 22. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1759/2006 (EUT L 335, 1.12.2006, s. 3).

Artikel 4

Stödberättigande fiskeriprodukter

1. Varje berörd medlemsstat skall för sina regioner enligt artikel 1 upprätta en förteckning över de fiskeriprodukter samt kvantiteter av dessa produkter som berättigar till kompensation. Förteckningen över fiskeriprodukter och kvantiteter får differentieras för varje enskild region i en och samma medlemsstat.

2. Vid fastställandet av förteckningen och kvantiteterna enligt punkt 1, skall medlemsstaterna beakta alla relevanta faktorer, särskilt behovet att säkerställa att kompensationen inte får leda till ökat tryck på biologiskt känsliga bestånd, de extra kostnadernas omfattning och kvalitativa och kvantitativa aspekter av produktion och saluföring.

3. Fiskeriprodukter som omfattas av kompensation måste ha skördats och beretts i enlighet med den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser om

a) bevarande och förvaltning,

b) spårbarhet,

c) klassificeringsnormer.

4. Kompensation får inte beviljas för fiskeriprodukter

a) som fångats av fartyg från tredjeland, med undantag av fartyg som seglar under venezuelansk flagg och bedriver verksamhet i gemenskapens vatten,

b) som fångats av gemenskapsfartyg som inte är registrerade i en hamn i någon av de regioner som avses i artikel 1,

c) som importerats från tredjeland,

d) som kommer från olagligt, orapporterat eller oreglerat fiske.

Led b skall inte tillämpas, om den råvara som levereras enligt bestämmelserna i denna artikel inte räcker till för att utnyttja den kapacitet som finns i beredningsindustrin i det berörda yttersta randområdet.

Artikel 5

Kompensationen

1. Varje berörd medlemsstat skall för sina regioner enligt artikel 1 fastställa den kompensationsnivå som skall gälla för varje fiskeriprodukt i den förteckning som avses i artikel 4.1.

Kompensationsnivån får differentieras för enskilda regioner eller mellan regioner i en och samma medlemsstat.

2. Vid fastställandet av kompensationen skall följande beaktas:

a) För varje fiskeriprodukt, de extra kostnader som är en följd av de särskilda nackdelarna i den berörda regionen, särskilt utgifter för transport till den europeiska kontinenten.

b) Eventuella andra typer av offentliga åtgärder som påverkar de extra kostnadernas omfattning.

3. Kompensationen för de extra kostnaderna skall stå i proportion till de extra kostnader den är avsedd att väga upp. Kompensationsnivån beträffande de extra kostnaderna skall motiveras väl i kompensationsplanen. Kompensationen får emellertid inte i något fall överstiga 100 % av utgifterna för transport och andra anknutna kostnader för fiskeriprodukter som är avsedda för den europeiska kontinenten.

4. Det totala kompensationsbeloppet per år får inte överstiga följande belopp:

a) Azorena och Madeira: 4 283 992 EUR

b) Kanarieöarna: 5 844 076 EUR

c) Franska Guyana och Réunion: 4 868 700 EUR

Artikel 6

Justeringar

De berörda medlemsstaterna får, i syfte att ta hänsyn till ändrade villkor, justera den förteckning över stödberättigande fiskeriprodukter och de kvantiteter av dessa som avses i artikel 4.1 samt den kompensationsnivå som avses i artikel 5.1, förutsatt att de totala belopp som avses i artikel 5.4 iakttas.

Artikel 7

Inlämnande av kompensationsplaner

1. Senast den 6 november 2007 skall de berörda medlemsstaterna förelägga kommissionen den förteckning och de kvantiteter som avses i artikel 4.1 samt den kompensationsnivå som avses i artikel 5.1, (nedan gemensamt kallade "kompensationsplanen").

2. Om kompensationsplanen inte uppfyller villkoren enligt denna förordning, skall kommissionen inom två månader be medlemsstaten anpassa planen i enlighet med detta. I så fall skall medlemsstaten förelägga kommissionen sin justerade kompensationsplan.

3. Om kommissionen inte reagerar inom den tvåmånadersperiod som följer på mottagandet av kompensationsplanen enligt punkterna 1 och 2, skall kompensationsplanen anses vara godkänd.

4. Om en medlemsstat gör justeringar i enlighet med artikel 6, skall den förelägga kommissionen sin ändrade kompensationsplan och det förfarande som fastställs i punkterna 2 och 3 skall gälla i tillämpliga delar. Den ändrade planen skall anses vara godkänd om kommissionen inte reagerar inom den fyra-veckorsperiod som följer på mottagandet av den ändrade kompensationsplanen.

Artikel 8

Rapportering

1. Varje berörd medlemsstat skall upprätta en årlig rapport om genomförandet av kompensationen och förelägga kommissionen denna senast den 30 juni varje år.

2. Senast 31 december 2011 skall kommissionen lämna en på en oberoende utvärdering baserad rapport till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om genomförandet av kompensationen, åtföljd av lagstiftningsförslag, om så är nödvändigt.

Artikel 9

Finansiella bestämmelser

1. Medlemsstaternas utgifter inom ramen för denna förordning skall anses vara utgifter i den mening som avses i artikel 3.2 f i förordning (EG) nr 1290/2005.

2. För genomförandet av punkt 1 skall förordning (EG) nr 2003/2006 gälla.

Artikel 10

Kontroll

Medlemsstaterna skall anta lämpliga bestämmelser för att se till att kraven i denna förordning följs och för att säkerställa ett korrekt genomförande av åtgärderna.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 21 maj 2007.

Artikel 11

Tillämpningsföreskrifter

Tillämpningsföreskrifterna för denna förordning skall fastställas enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 12.2.

Artikel 12

Kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av förvaltningskommittén för fiskeriprodukter.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara en månad.

Artikel 13

Övergångsåtgärder

1. Om medlemsstaterna till kommissionen har anmält en begäran om justeringar i enlighet med artikel 8.1 och 8.2 i förordning (EG) nr 2328/2003 för vilken beslut ännu inte fattats den 31 december 2006, skall artikel 8 i samma förordning fortsätta att gälla för denna begäran.

2. Bestämmelserna i artikel 9 skall gälla för medlemsstaternas utgifter inom ramen för förordning (EG) nr 2328/2003, som deklarerats till kommissionen efter den 15 oktober 2006.

Artikel 14

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2007 till och med den 31 december 2013.

På rådets vägnar

M. GLOS

Ordförande